

Hoofdstuk **XXIV** - Gronden voor inbewaringstelling

Art. 26, eerste lid, Vw regelt de gevallen, waarin vreemdelingen in bewaring kunnen worden gesteld. Bewaring kan slechts worden bevolen, indien aan de beide volgende voorwaarden is voldaan:

1. het belang van de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid moet de vrijheidsbeneming van de vreemdeling vorderen,
en
2. de vreemdeling moet behoren tot één van de in art. 26 Vw genoemde categorieën, t. w.
 - a. vreemdelingen wier uitzetting is gelast;
 - b. vreemdelingen ten aanzien van wie ernstige reden bestaat om te verwachten dat hun uitzetting zal worden gelast;
 - c. vreemdelingen aan wie het niet krachtens een der bepalingen van de artt. 8-10 Vw is toegestaan in Nederland te verblijven, maar die een verzoek hebben gedaan om een vergunning tot verblijf, een vergunning tot vestiging of een toelating als vluchteling.

Het geval dat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert zal zich bijvoorbeeld voordoen:

- a. indien het gevaar bestaat, dat de vreemdeling zich door "onder te duiken" aan zijn verwijdering zal onttrekken;
- b. indien de criminele of ongunstige politieke antecedenten van de vreemdeling daartoe aanleiding geven;
- c. indien de vreemdeling Nederland op illegale wijze is binnengekomen.

Het hierboven onder 2c bedoelde geval kan zich bijvoorbeeld voordoen indien het aan de vreemdeling wordt toegestaan om de beslissing op een door hem ingediend verzoek om een vergunning tot verblijf of om toelating als vluchteling hier te lande af te wachten. Het betreft hier dan dus een geval, waarin zodanige toestemming uitdrukkelijk is verleend en er derhalve geen last tot uitzetting wordt gegeven c. q. een reeds gegeven last tot uitzetting wordt ingetrokken, een en ander in afwachting van de beslissing op het door de vreemdeling ingediende verzoek. Behalve in uitzonderingsgevallen als hier bedoeld zal met name ten aanzien van illegale grens-

E-64a

overschrijders en clandestien in ons land achtergebleven vreemdelingen, wier uitzetting nog niet kan worden geëffectueerd, ook al hebben zij inmiddels een verzoek om een vergunning tot verblijf ingediend, aanstonds een last tot uitzetting moeten worden verstrekt, terwijl in het bevel tot bewaring steeds moet worden vermeld, dat deze bewaring is gegrond op de overweging, dat de uitzetting van de vreemdeling is gelast (art. 26, eerste lid, onder **a**, Vw). Dient de vreemdeling in een geval als hier bedoeld tijdens zijn in bewaringstelling een verzoek om een vergunning tot verblijf in, dan geeft dit op zichzelf evenmin aanleiding tot wijziging van de gronden, waarop het bevel is uitgevaardigd.

Een ernstige reden om te verwachten dat uitzetting zal worden gelast (zie hierboven onder **2b**), zal bijvoorbeeld bestaan, indien het hoofd van plaatselijke politie aan de Minister van Justitie een voorstel tot **intrekking** van de vergunning tot verblijf heeft gedaan. In dit geval kan er dus nog geen last tot uitzetting worden gegeven, omdat de vreemdeling nog houder is van een geldige vergunning tot verblijf (zie art. 22 Vw en Deel E, Hoofdstuk IV, van deze circulaire). **Alleen** de omstandigheid dat de uitzetting van een vreemdeling wiens uitzetting kan worden gelast, feitelijk nog niet mogelijk is, geeft derhalve geen aanleiding tot het uitvaardigen **van** een bevel tot bewaring, gegrond op de overweging dat "ernstige reden bestaat om te verwachten dat zijn uitzetting zal worden gelast". In zodanig geval zal de last tot uitzetting immers reeds kunnen worden verstrekt en **kan** het bevel tot bewaring worden gegeven op de in art. 26, eerste lid, onder **a**, Vw genoemde grond (zie ook hetgeen daaromtrent in de voorgaande alinea is vermeld).

In de gevallen waarin de bewaring veertien dagen heeft geduurd moet onverwijld contact worden opgenomen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie op de in Deel H, onder 1, van deze circulaire voorgeschreven wijze, teneinde een bijzondere aanwijzing omtrent het al dan niet voortzetten van de bewaring te vragen.

De inbewaringstelling is in geen geval mogelijk wanneer de vreemdeling te kennen geeft, Nederland te willen verlaten en hiertoe voor hem ook gelegenheid bestaat (art. 26, tweede lid, Vw). Deze gelegenheid zal bestaan indien **de** noodzakelijke uitzetting aanstonds kan worden uitgevoerd en de vreemdeling in het bezit is van een reisdocument, geldig voor de toegang tot het land **waarheen** hij zich wil begeven; het bezit van zo'n **document** is uiteraard niet vereist indien **het** **betrokken** land krachtens internationale regeling verplicht is, de vreemdeling ook zonder geldig reispapier over te nemen.

Het behoeft geen betoog dat bewaring **een** voor de vreemdeling zeer ingrijpende **maatregel** vormt. **De** toepassing **daarvan** dient dan ook beperkt te blijven tot die gevallen waarin de vrijheidsbeneming in het belang van de openbare rust, de openbare orde of de **nationale** veiligheid en met het oog op uitzetting strikt noodzakelijk is. Bovendien noopt het tekort aan plaats, ruimte in politiebureau's en huizen van bewaring ertoe dat inbewaringstelling van vreemdelingen krachtens de bepalingen van de **Vreemdelingenwet** zoveel mogelijk wordt beperkt.

Van bewaring dient met name te worden afgezien:

- a. indien het de voorkeur verdient om de te verwijderen vreemdeling in staat te stellen op eigen gelegenheid te vertrekken (mede gelet op de beperktheid van het voor betaling van repatriëringskosten beschikbare budget zal in meer gevallen dan voorheen moeten worden afgezien van verwijdering per vliegtuig op kosten van de overheid en volstaan moeten worden met het doen van een aanzegging om het land te verlaten).
- b. indien betrouwbaar te achten particulieren of instanties zich garant stellen voor de onderbrenging van de vreemdeling gedurende de tijd dat nog over diens uitzetting moet worden beslist of diens verwijdering nog niet kan worden **geëffectueerd** (het betreft hier dus gevallen, waarin **redelijkerwijs** mag worden verondersteld dat de vreemdeling niet zal trachten zich aan de eventuele uitzetting te onttrekken; in deze gevallen zal artikel 70 Vb "verplichting tot wekelijkse aanmelding bij het hoofd van plaatselijke politie" op de vreemdeling van toepassing zijn).
- c. indien er geen uitzicht op bestaat dat de vreemdeling naar enig land verwijderd kan worden, met name omdat hij niet in

het bezit is van geldige reispapieren en het ook niet mogelijk wordt geacht zulke papieren voor hem te verkrijgen (in deze gevallen valt het immers niet in te zien, welk belang met de bewaring is gediend; een aanzegging om het land te verlaten mag dan slechts worden gedaan na vooraf verkregen goedkeuring van de Minister van Justitie - zie Hoofdstuk XI van dit **deel** van de circulaire).

Voorts dient er ~~in~~in gevallen waarin tot inbewaringstelling wordt overgegaan - steeds nauwlettend op te worden toegezien dat de bewaring niet langer duurt dan onvermijdelijk is.

De hoofden van plaatselijke politie wordt verzocht, omtrent de toepassing van de hiervoren vermelde richtlijnen nauw overleg te plegen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie en overigens in geval van twijfel - steeds, op de wijze voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire.-een**bijzondere** aanwijzing **terzake** te vragen,

Hoofdstuk XXV - Het geven van een bevel tot bewaring

bevoegde
autoriteit

Bewaring wordt bevolen door het hoofd van plaatselijke politie der gemeente waar de vreemdeling zijn woon- of verblijfplaats heeft, of door een daartoe door het hoofd van plaatselijke politie aange-
wezen ambtenaar, belast met het toezicht op vreemdelingen, die tevens hulpofficier van justitie is (art. 82, eerste lid, Vb).

verhoor van
de vreemdeling

Inbewaringstelling mag niet geschieden zonder dat de vreemdeling wordt gehoord door het tot het geven van het bevel bevoegde gezag. Dit verhoor moet blijkens art. 82, tweede lid, Vb in de regel plaats **zullen** hebben voordat het bevel tot bewaring wordt gegeven. Genoemd voorschrift staat echter uitzonderingen op deze regel toe voor zover het voorafgaand verhoor niet kan worden **afgewacht**.**Het kan bijvoorbeeld nodig blijken, over** te gaan tot inbewaringstelling van een vreemdeling te wiens aanzien art. 19, tweede lid, Qw niet is toegepast, omdat zijn identiteit bekend is, en zijn verblijf hier **te** lande niet illegaal is. De Wet kent voor dit geval niet de mogelijkheid van voorgeleiding ter fine van verhoor, Ook **is 'denk-**baar dat een bevel tot bewaring moet worden uitgevaardigd tegen een vreemdeling van wie vermoedt wordt dat hij zich illegaal in Nederland bevindt, zonder dat **zijn** verblijfplaats bekend is. In zulke uitzonderingsgevallen mag het bevel tot bewaring zonder verhoor-vooraf worden gegeven. Het verhoor zal dan terstond na de tenuitvoerlegging van het bevel moeten plaats hebben.